

Ročník XV.

2. srpen 2020

Číslo 31.

18. neděle v mezidobí

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

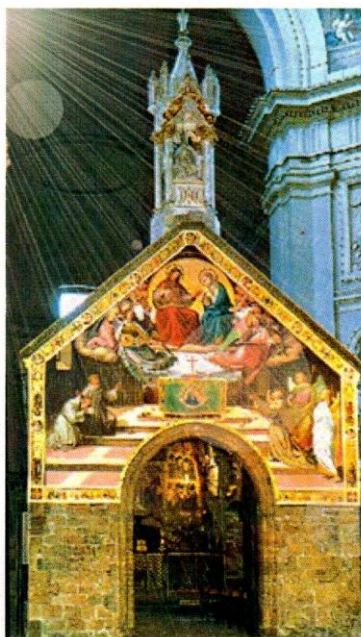
1. čtení: Iz 55,1-3 2. čtení: Řím 8,35.37-39

Ev.: Mt 14,13-21

Žl 145 Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine!

Kapka rosy z Božího slova: Pán Ježíš se dovídá o smrti Jana Křtitele, který mu byl jistě blízký. Reaguje docela pochopitelně – chce být na chvíli sám. Ale lidé si ho nacházejí... A zde je vidět, že Pán nepodlehł smutku nebo sebelítosti. Naopak, vnímá lidi kolem sebe a je mu jich líto. Ani pro mě není lékem na mé zármutky sebelítost, nýbrž – mimo jiné – snaha vnímat potřeby druhých.

2. srpna: Porciunkule - možnost získat odpustky

Jisté noci v roce 1216 sv. František bděl v Porciunkule na modlitbách. Najednou v kostelíku zazářilo světlo a František uviděl nad oltářem Krista oděného do světla, po jeho pravici Boží Matku v doprovodu andělů.

Jak sv. František získal milost porciunkulových odpustků

František vzdal Pánu úctu s tvář přitisknutou k zemi. Pán se ho ptal po čem touží pro spásu duší. František bez rozmyšlení odpověděl: „Nebeský Otče, i když jsem jen nehodný hříšník, prosím, aby byla všem, kteří přijdou do tohoto kostela s úmyslem vyznat své hříchy a projevít zkroušenost, udělena milost úplného odpuštění dočasných trestů.“ „Žádáš hodně, bratře Františku“ - řekl Pán. Zasloužíš si ale více a více ti bude dáno. Přijímám tedy tvou modlitbu, ale pod podmínkou, že v mém jménu předložíš tuto žádost mému náměstku na zemi. A František se bez otálení dostavil před tvář Honoria III., který byl v té době v Perugii a upřímně mu vyprávěl o svém vidění.

Papež ho pozorně vyslechl a dal mu svolení. Pak se zeptal: „Na kolik let chceš tyto odpustky?“ František rychle odpověděl: „Svatý Otče, neprosím o roky, ale o duše!“ A šťastný chtěl odejít, ale papež za ním zavolal: „A nechceš ani žádný doklad?“ A František odpověděl: „Stačí mi tvé slovo, Svatý Otče! Odpuštění“

hříchů je Božím dílem, Bohu přísluší zjevit toto dílo. Nepotřebuju žádný doklad, protože Nejsvětější Panna je dokumentem, Ježíš Kristus notářem a andělé svědky.“

Několik dní poté v přítomnosti umbrijských biskupů zvolal k shromážděným věřícím v Porciunkule: „Toužím, abyste všichni přišli do nebe!“ V roce 1480 papež Sixtus VI. rozšířil toto privilegium na všechny františkánské kostely I. a II. řádu, ale jen pro bratry. V roce 1622 Řehoř XV. zahrnul do tohoto privilegia všechny lidi, kteří se v tento den vyzpovídají a přijmou sv. přijímání. Kromě toho ho rozšířil, kromě františkánských i na kostely bratří kapucínů. Papežové toto privilegium stále znovu a znovu potvrzovali. Pavel VI. ho v roce 1967, apoštolskou konstitucí *Indulgentiarum Doctrina*, upravil tak, že 2. srpna může získat úplné odpustky každý, kdo navštíví farní kostel a splní obvyklé podmínky pro jejich získání.

Co jsou odpustky?

Učení o odpustcích a jejich praxe v Církvi jsou těsně spojeny se svátostí pokání. Odpustky jsou odpuštění časného trestu před Bohem za hříchy, které jsou již odpuštěny, co se týče viny. Dostane ho náležitě připravený věřící v Krista za jistých a stanovených podmínek pomocí Církve, která jako služebnice vykoupení (svoji) mocí rozdává a aplikuje poklad zadostiučinění Krista a svatých. Odpustky jsou částečné nebo úplné, podle toho, zda osvobozují od časného trestu za hříchy částečně nebo úplně. Každý věřící může odpustky (...) získat buď pro sebe nebo aplikovat za zesnulé.

Abychom toto učení a praxi Církve pochopili, je třeba mít na zřeteli, že hřích má dvojitý následek. Těžký hřích nás zbavuje společenství s Bohem, a proto nás dělá neschopnými věčného života, jehož zbavení se nazývá „věčný trest“ za hřích. Na druhé straně každý hřích, i všední, má za následek nezdravé připoutání k stvoření, které potřebuje očistění buď zde na zemi nebo po smrti ve stavu zvaném očistec. Toto očistění osvobozuje od „časného trestu“ za hřích. Obrácení, které pochází z vroucí lásky, může dojít až k úplnému očistění hříšníka, takže už nezůstane žádný trest (KKC 1471, 1472).

Podmínky pro získání úplných odpustků

1. Být ve stavu posvěcující milosti.
2. Zúčastnit se na mši a přijmout svaté přijímání.
3. Navštívit františkánský, farní nebo katedrální kostel.
4. pomodlit se Vyznání víry, Otčenáš a na úmysl Svatého otce.
5. Mít úmysl získat odpustky.
6. Nemít náchylnost k žádnému ani lehkému hříchu.

www.fatym.com

Učednictví je založeno na hlubokém přátelství s Kristem

Když Pán volá k následování, může to na první pohled vypadat, jako by nám chtěl všechno sebrat. Bůh ale vždycky dává, a jestli po člověku chce, aby mu něco odevzdal, tak jenom proto, aby mu sám mohl dát něco lepšího.

Povolání k následování je povolání k životu, k plnosti života: „Já jsem přišel, aby měli život a měli ho v hojnosti“ (srov. Jan 10,10).

Učednictví je tedy založeno na hlubokém přátelství s Kristem, na vztahu od srdce k srdci. Odpovídá tomu, po čem člověk ve svém životě nejvíce touží: aby byl v lásce přijat, aby se v lásce mohl vydat a přijmout druhého. Čili podstatou následování Krista je láska, která se dává. Nezapomeňme však, že vždycky je to na prvním místě Bůh, který se dává nám. „V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou obět' za naše hříchy“ (1 Jan 4,10). Čili výchozí i cílový bod povolání je láska Boží k člověku. Máme se postupně připodobňovat Bohu, abychom také my byli schopni této lásky vůči Bohu a vůči druhým, a měli tak život v plnosti.

Vztah učednictví má svou dynamiku. Má svůj počátek, často spojený s milostí obrácení, ale neomezuje se pouze na nějaký okamžik, i kdyby byl velmi výjimečný. Je to trvalý dialog dvou osob, jedinečná historie vzájemné lásky, která se uskutečňuje celý život. Jeho cílem je co nejdůvěrnější spojení s Bohem v lásce, připodobnění se Kristu až k dosažení plnosti Kristovy v nás (srov. Ef 4,13).

Když Ježíš povolal své učedníky, dali se do pohybu, a to nejen navenek, ale především uvnitř. Následovat Krista většinou neznamená zanechat rodinu a práci, ale světit se mu s tím vším do rukou, opustit své představy o Bohu i o životě. „Pojď za mnou“ – to znamená dovol mi, abych se ti dal poznat; dovol mi, abych já zorganizoval tvůj život, věř mi, že to s tebou myslím dobře a že tě povedu. Přestaň už chodit jenom tam, kam jsi chodil sám, a následuj mě. Následovat Krista znamená přebývat stále v jeho blízkosti a ptát se, co se mu líbí, potažmo sdílet jeho poslání pro druhé a pro svět.

S povoláním k následování je tedy spojeno pozvání, abychom denně umírali svému sobectví. Pán řekl jasně svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapřít sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě“ (Mt 16,24). Slova o sebezáporu a o kříži však vyslovil až ve chvíli, kdy jeho učedníci zakusili jeho lásku a moudrost, když se zrodila jejich touha jít za ním. Prvním ani posledním slovem evangelia totiž není kříž, prvním a posledním slovem evangelia je láska Boží k člověku. Je-li člověk pozitivně zasažen láskou Boží, je-li fascinován Kristem, je jím přitahován. Pak teprve prosí, aby mohl jít za ním. A tehdy mu Pán řekne: Pojď za mnou, jenom věz, že následování něco stojí.

Ježíšovo zapřít sám sebe však neznamená, že se musím stále zříkat všeho, co mě těší; znamená to ale, že už si nejsem svým vlastním pánem. A nejvyšší stupeň mé seberealizace není v tom, že se uskutečňuji na úkor druhých, ale naopak, že jsem schopen stát se darem pro druhé lidi.

Učedník je sice povolán a odpovídá Kristu osobně, sám za sebe, ale nenásleduje ho sám, není na život sám. Od počátku svého působení vytváří Ježíš společenství těch, kteří mu uvěřili, a které se prostřednictvím eucharistie stává něčím mnohem víc... Když nám někteří bližní jdou na nervy, mohlo by se zdát, že společenství nebo církev jsou jen obtížemi navíc. Nemusíme-li však kráčet cestou víry a služby Božímu království sami, je to velký dar.

K tomu, abychom byli vůbec schopni v lidském těle zakoušet Boha a vnímat jeho vůli, potřebujeme dar Ducha. Toho Ježíš slíbil apoštolům a také ho v plnosti seslal a sesílá na všechny, kteří o něj prosí (srov. Lk 11,13). Bez Ducha svatého bychom žili ve stálém pokušení náboženského formalismu. Duch nás uvádí do veškeré pravdy (srov. Jan 16,13) a také nám zprostředkovává skutečný život. Jen milostí Ducha svatého můžeme být proměněni a připodobněni Kristu, mít jeho pokoru a lásku, jeho smýšlení (srov. Flp 2,5) – zkrátka stát se jeho učedníky.

K učednictví pochopitelně patří chvíle, které člověk tráví s Bohem sám, chvíle, ve kterých mu svěřuje, co ho trápí, a naslouchá jeho slovu. Bez sdílení žádný vztah neroste, proto neroste ani vztah s Bohem, pokud se nemodlí. Potřebujeme modlitbu, abychom našli své Ty a v něm jistotu, že nás miluje; tím však učednictví nekončí, spíše začíná. Životní styl Ježíšova učedníka se ale rodí ve chvíli, kdy se začneme živého Boha ve všem ptát, co se mu líbí, a začneme mu naslouchat srdcem. Čist Boží slovo a utvářet podle něho svůj život se učíme celý život. Někdy vnímáme nárok jeho slova jako příliš těžký. Jindy je nám zatěžko uvěřit jeho zaslíbení, jako by patřilo někomu jinému, někomu, kdo si Boží přízeň více zaslouží.

Podstatou učednictví je především naše ochota učit se, měnit smýšlení ve škole svého Mistra. Vždyť nepochopení mezi lidmi a Bohem prochází celou historií a netýká se jen lidí nevěřících. Ani první učedníci vždycky nechápali Boží cesty, často měli jiný názor na věc. Vzpomeňme, jak Petr nemohl pochopit, že Pán bude muset projít utrpením, a musel si vyslechnout ne příliš lichotivé napomenutí (srov. Mt 16,23). Nebo když Pán mluvil o svém záměru stát se pro nás chlebem života – v té chvíli ho dokonce většina dosavadních učedníků opustila (srov. Jan 6,66). Jindy Pán řekl „pojďme jít“, zrovna když se všechno dařilo a lidé mu ochotně naslouchali. Nechápal, proč by měli někam odcházet, když byli konečně přijati a bylo jim tam dobře... Není snadné být člověkem, který ve všem následuje svého Pána a učí se chodit v jeho stopách, žít v jeho Duchu. Není snadné být člověkem, který chce poslouchat a nechat se vést, který se denně ptá: Pane, co se ti líbí? Ale je to jediná cesta a jediný způsob, jak žít křesťanství naplno.

Je třeba se postupně stávat lidmi, kteří milují slovo Boží, protože v něm je pravda i život, protože se skrze ně setkáváme s živým Kristem. Slovo Boží, to není soubor povznášejících myšlenek, ale pokrm, manna, kterou Bůh dává každému na každý den. Staneme-li se lidmi, kteří skutečně naslouchají Slovu, začne Bůh měnit náš život. Zůstaneme-li v jeho slově, budeme vpravdě jeho učedníky (srov. Jan 8,31). Zůstaneme-li v jeho lásce, poneseť ovoce, které bude mít trvání pro věčnost (srov. Jan 15,16).

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 2. 8. do 9. 8. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
18. neděle v mezidobí 2. 8. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za rodiče, syna, vnuka a vnučku, manžela a živou a † rodinu Hendrychovu, Šnejdrovou a Samiecovu
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Orgoňovy a Gassmannovy, živou rodinu a dvo
Pátek 7. 8. <i>sv. Kajetán</i>	Hustopeče	18:00	Na úmysl dárce
			Volná intence
Sobota 8. 8. <i>sv. Dominik</i>	Černotín	17:30	Za živé a † farníky
19. neděle v mezidobí 9. 8.	Hustopeče	8:00	Za † Zdeňku a Jana Vránovy, rodiče Adamčíkovy, Horákovy a Hajdovy a živou rodinu
	Špičky	9:30	Za rodinu Žídkovu, Petra, Marii, rodiče z obou stran a dvo
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Orgoňovy a Gassmannovy, živou rodinu a dvo
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

Ohlášky:

- ☼ Dnes 2. srpna je možné ve farních kostelech získat úplné odpustky tzv. „Porciunkule“. K získání odpustků je předepsaná návštěva kostela spojená s Modlitbou Páně (Otče náš) a Vyznáním víry (Věřím v Boha). Kromě toho je třeba splnit tři podmínky: sv. zpověď, sv. přijímání a modlitbu na úmysl Svatého otce (např. Otče náš, Zdrávas a Sláva).
- ☼ V týdnu bude první pátek v měsíci, bude adorace a zpovídání před bohoslužbou. Návštěvu nemocných si prosím nahlaste u P. Václava.

SVĚTLEM PRO MĚ NOHY JE TVÉ SLOVO

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
2. VIII.	3. VIII.	4. VIII.	5. VIII.	6. VIII.	7. VIII.	8. VIII.
2 Král 12-14 Oz 5-8	2 Král 15-18 Oz 9-11	2 Král 19-21 Oz 12-14	Reflexe	2 Král 22-25 Am 1-3	Lk 1-3 Am 4-6	Reflexe

Tel. na faru: ☎ mobil: **733 741 614**
E-mail: farahustopece@gmail.com
<https://www.ihustopece.cz/farnost/>

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 300 kusů. Vydává